

са простирали по нѣкой пѣть далечъ на югъ; а една часть отъ народа — *Хвалисы* на име, обыкновенно живѣяли край каспійското море. Българытѣ които отсетѣхъ са поселили покрай Дунава, заминажли тамъ отъ прикавказскытѣ земи; но нѣкои отъ Византийскытѣ писатели полагатъ да са живѣли съ време въ сѣвернытѣ страны, край Волга, ако и да были прѣсѣжты по-къмъ Истокъ, въ Азіатска Скитія, къмъ сѣверъ отъ Каспійско море. Тѣй право бы было да сключимъ съ Григорьева, че сѣверо-вѣсточнытѣ брѣгове на Волга, именно около тѣзи мѣста, дѣто са втича Кама или малко по-долу, были сж гнѣздата българскы, и тамъ изникна първата имъ държава, въ V-то столѣтіе, ако не по-рано.

Понеже народытѣ, които отколѣ обитаваха въ приволгскытѣ страны, принадлежали повече на финското племе, то историцытѣ заключаватъ, че и Българытѣ трѣба да сж отъ сжщото племе. Ный обаче като земамы въ съображеніе езика, който са говорили и на който са споразумѣвали съ другытѣ славенскы племена, ёще и лесното имъ сливанье съ тѣзи племена, несумненно ги приемамы за Славены, какъто са произнесохмы вече на много мѣста върху този предметъ ⁽¹¹⁾.

Ето и мнѣніето на Диоклеата относительно за езика имъ. «Българытѣ, казва той, въ старо време «говорили сж славенскый езикъ, който говорѣхъ «и сега, съ нѣкое малко измѣненіе въ діалекта ⁽¹²⁾.» Тѣй, понеже Готтытѣ, Аланытѣ, Вандалытѣ, Гепидытѣ и др. ёще племена са иматъ да произхождатъ първоначално отъ единъ корень и, слѣдователно, смѣ-

(11) Гл. *Ввожданье* чл. III, стр. 25—30, пил: *часть I-ва* гл. I, § 10; гл. III, § 17, и пакъ *часть 2-ра* § 1.

(12) Diocleaz de regn. Slavon. p. 288.